

Příloha 2: Robinson — záznam z hodiny

U: Stačí. Tak. Pamatujte si to, co jste doposud, doteď přečetli a zkuste si utvořit otázky... Nebo co si myslíte, že z této kapitoly je nejdůležitější. (11)
[ŽŽ: (mluví mezi sebou)] Co bylo důležité pro tuto kapitolku, co jste se tam dozvěděli?

Renata: (přihlásí se)

U: Renato.

Renata: Že vlastně ten Robinson jel s těma dvouma kapitánama, že jel do té Afriky. (3)

Tomáš: (NNN).

U: (citoslovce souhlasu, přejde do středu třídy) Jano?

Jana: Já? (NNN). (velice potichu)

U: Co je teda nejdůležitější?

Zdenka: (přihlásí se)

U: (neverbálně vybízí k replice)

Zdenka: Můžu dát otázku? Proč chtěl jet s kapitánem na výměnný obchod?

U: (citoslovce souhlasu) Tak co myslíte?

ŽŽ: (mluví) [Ž: Bylo to dobrodružství.]

U: Myslíš? (ukazuje na Renatu)

Renata: Protože chtěl získat to jmění (N) o to jakože.

U: O jaké jmění tam šlo, Ondřej? (neverbálně vybízí k replice Ondřeje) On neví. Tak... (ukazuje na žáka v prostřední řadě)

Ondřej: (šeptá)

U: Jo? Tak když víš? Tak odpověz.

Ondřej: (NNN).

U: Aha. (neverbálně vybízí k replice Janu)

Jana: Kapitán mu půjčil čtyřicet liber, aby za to koupil různé ty cetky a pak je vyměnil za slonovinu, koření drahý, atd.

Martin: A on si myslel, že když to pak doveze tomu tatkoví, tak že mu odpustí.

U: Co myslíte, odpustil mu to ten tatínek?

ŽŽ: Už ne. (více žáků mluví)

U: Co si myslíte? Kdo si myslí, že by mu to mohl odpustit? (3)

ŽŽ: (mluví, někteří zvedají ruku)

U: Prosím? (ukazuje na Martina)

Martin: Takže když pak třeba zjistí, že (NNN).

Tomáš: Nemá jak mu to odpustit.

U: A když si to převedete, že jste třeba vy někdy něco udělali a chtěli jste, aby vám rodiče něco odpustili. Setkali jste se s tím někdo?

ŽŽ: (mluví mezi sebou)

U: Setkali jste se s tím, že jste potřebovali, aby vám rodiče něco odpustili? Nebo někdo? (2) Kdo ano?

Ondřej, Tomáš: (zvedají ruku)

Ž: Tak u nás většinou...

U: A jak to dopadlo? (1) A stálo tě to něco? [**Ondřej:** Ne.] (1) Musels pro to něco udělat? [**Ondřej:** Ne.] (1) Vůbec nic?

Ondřej: (N) musel jsem slíbit, že (už to neudělám.)

U: (2) Takže musels něco slíbit? Musels pro to něco udělat, že. [**ŽŽ:** (mluví mezi sebou)] Tak. Pšt. Máme ještě nějaké další otázky? Evo?

Eva: Já mám to stejné, jak měla Zdenka, akorát že proč chtěl Robinson plout ještě jednou na moře.

U: Proč chtěl ještě jednou plout?

ŽŽ: (přes sebe odpovídají) [Martin: Protože se nechal přesvědčit těma námořníkama, že to moře není tak hrozný]

U: (*citoslovce souhlasu*) Pšt, Jano, já neslyším. [**ŽŽ:** (*Tomáš a Ondřej mluví mezi sebou*)] Tomáši! Já neslyším.

Dorota: (*přihlásí se*)

U: No?

Zdenka: (NNN)

U: Co myslíte, co by se stalo? (3) A jak to tam bylo s těmi rodiči, jak to tam bylo s těmi rodiči? Nelo? (6) Co ten Robinson? A rodiče? Co řekli? (3) Co tam bylo o těch rodičích?

ŽŽ: (*mluví mezi sebou*) (5)

U: Co tam bylo o těch rodičích? (*přechází před tabulí, neverbálně vybízí k replice Evu*)

Eva: No, že ten jeho tatínek jeho je obchodník z Yorku a ten pán, který (N) je taky.

U: No to ano, to víme. Ale co tam bylo (N)? (5) Nikdo to nepostřehl, co tam bylo? (2)

Dana: (NNN)

U: Co, no, no. Tak jo. Napsal ten dopis? Co?

Dana: To jsme asi nedočetli.

Ž: Už to máme.

U: Jak to tam bylo? (*přechází před tabulí*)

Jana: Ten tatínek mu taky něco napsal. [**U:** Tomu tatínkovi?]

U: Jakože je to pravda, že si to třeba nevymyslel?

Martin: Aby se ujistil, že (N).

U: Aby se ujistil, že je v bezpečí. **Tak.** Kluci to dočetli, takže kluci nám povypráví, jak to ta kapitolka byla. (2)

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

www.futuropolis.cz